

לֹא:

עין משפט
גר מצוה

ד' א מ"א פ"א מהל' סוטה
הלכה טו והל' יז ופ"ב
מהל' גירושין הל' יח סמג
פסין נ טיש"ע אה"ע סימן
יז סעיף לו:

ה' ב' מ"א פ"א מהל' סוטה
הל' טו והל' יז (נשי"ב)
מהל' גירושין הל' יח יט
ופ"ט מהל' רוצח ושחירת
נפש הל' יג:]

ו' ג מ"י פ"א מהל' סוטה
הלכה יח ופי"ב מהל'
גירושין הלכה כ' ופי"ט
מהל' רוצח ושמירת נפש
הל' טו טז יז סמג עשין עח
ב טוסי"ע אהר"ע סי' יז
סעי' לו:

ת שמואל

בבא בבא אחת באן בזה אחר וזו
שנתקבל עדותו של ראשון ואע"פ
מעשה ולא שום הוראה רק שלא העיר
לראשון הי דבריו של שני במקום ראשון

ההי משמע לפירוט רש"י והא בפרק
אנאשה שהלכה (יבמות דף קז:) תנן
עד אומר מת וניסח וזא אחר ואמר
לא לא מת לא תחא וקא דייק בנמ'
ועשעמא דניסח הא לכתחילה לא תנשא
ועד עולא וכו' ומטי הכי קאמר
העצ אומר מת והאמריה לניסח וזא
אחר ואמר לא מת לא תחא מהמריה
ההראשון והא התם דבזא אחר זה
הממריה דהא ניסח בנמיס ואפי' כה"ג
אמר אהא אהא אהא אהא אהא אהא

[illegible]

ממשמע ששה השני אחר הרשקון עד
והשקרו והשקרו עליו ואמרו אינה
שונה וי"ל דמתנימין בפתם קמני
אז נמי רבי יצחק ועלה הוה מתרני
להשיא דהאשה וזוטא כדמתרני אליבא
ד"ר יוחנן ב"ר יוחנן דתובות (דף כג):
משום לזוטא שפתי דהאשה דהאשה
דמיה (יבמות דף קמ): לא רמיא לתרני

[illegible]

בני דספא תימה היי הוה מחנך
 ד' יצחק ממני דפרק אמרו לו (ברכות
 דף יא:) דתנן עד אמר אכל ועד אמר
 אלא אכל אשה אומרת אכל ואשה
 אומרת לא אכל מניא אשם תלי כיון
 דהאמינה מורה עד אחד דנפקא לו
 מנא הודע אלו מטאמו (יורה דא
 פ"א ה"א) ואלו לא יאמינו דאשם דמי

חזקה היה מוקף לה צבא אחת. הנכבד מקום" שהשכירו עד אחד עדות ההשאה כלפי האיש ממנו את האשה והאשה ממנה את האיש דמין אחד ש"א אחד נטמאה ואשה אחרת נטמאה אשה אחרת נטמאה וטמאה ועד ש"א אחד לא נטמאה "תנא דבי רבי אומר כן ותו בירושלמי עד אחד אומר

נעמאת ועד אחד חזר לא נעמאת
ששמוען ב"ר אבה בשם ר' יוחנן כאל לא ה
ועורסין וטעמא מפני שכל רגלים לדבר
לא אמרין עדות שבעה מקצתה בעל
עדות שבתורה לפיכך פסולין וכשירין
ואמר נעמאת ונתקבלה עדותו ואחר כך

שמה ואם דקתני וכו' שמה אוקמתין וכו' וכו' נחמיה הלא

ה. קשיא דהכא משמע כיון
פ שלא עשו ע"י עדותו שום
ד השני צמח כדי ליבטרו של
כדבריו של אחד במקום שנים

עדות אחרונה שאוסר
היא מתקיימת בעד
שאין אוסרתה איסור
בעד אחד תלמוד לומר
דבר ולהלן הוא אומר
יקום דבר מה להלן
(ב) פי שנים (ב) עד אומר
נשמאת אשה אומרת

לא נשמאת היתה שור
ושנים אומרים לא נמ
אומרים נשמאת ואחד
היתה שותה: **גמ'**
מצא בה ערות דבר י
בה ולא בסתירה מיב
תלמוד לומר בה בה
בסתירה וטומאה בע
סתירה דלא מהימן
כאן דבר ונאמר להל

עדים אף כאן בשני עש
מעמא דקא מבחיש ל
ליה עד אחד מהימן
ועד אין בה בשנים
אומר בשנים או איני
לומר² לא יקום עד א
שנאמר לא יקום עד

מקום שנאמר עד הרי
לך הכתוב אחד ואמו
אלא חד והיא לא
דמדאורייתא עד אה
מצי מכחיש ליה והא
שהאמינה תורה עד
ואין דבריו של אח
אמר עולא תני לא

רבי יצחק לא היתה שותה לרבי קשיא כ"אן בבבא ארזא תנן עד אומר נטמא נטמאת היתה שותה שותה תיובתא דרבי חיאי וליטעמך אימא

נשמאת ואחד אומר
שותה הא חד וחד ה
בפסולי עדות ור' נח
נחמיה אומר כל מקום
אחד הלך אחר רוב
באיש אחד כשני אנשי
דאמרי כל היכא ד
מעיקרא אפי' "מאה נש

ויהי שותה ובעגלה ערופה היו
ממקין נמי ההם דבעידי טומאה
ה כולה מפני שרגלים לדר:
מהו
שיון בה והלך אחר רוב דעוה
י באו מאה נשים כעד א' דמיי

ולא משני כמו ר' חייא וז"ל הא ארבעין
טע לעבן דלוריאטא איזי חפלינן בין ובי'
וכי' וכן בסיפא ציידלי מיירי אפילו בבת

מי שקינא פרק שישי סוטה

ואמר (לעיל דף כח.) בסוטה ספק
: עד אומר נטמאס ועד אומר לא
והרי היא כספיקא ושומה: ושנים
לא נטמאת בפניך ששכבחת ומלאת

ונסתרו יחד גם אלו היינו עמך
היה ובעלו דבריו מפני השנים והרי
היה כפסיקא אם נעמאת קודם שגאו
ומלאום והיתה שומה. ובגמ'
מפלוס למאי אקטריכו כל הנך בני:
מ"ב כה ולא כנינו כו'. לא
אולטרין גזירה שיהא כמיב גבי
שומאה ועד אין בה ומיעוטא הוא
היה עד אחד נאמן ולא בעדות אחרת
אם לא יאמר אחרת.

[illegible]

שכבר עבר: הא לא מכחיש ליה
ג'ו'. הוא הדין דהוה ליה למבעי
ארישא דקתני ביהדיא אחד ואמר אני
איתייה שטמאת לא היתה שותה
ולאמא מהימן אלא משום דבעי
ואקשווי עלה כי מכחיש ליה מאי הוה
הא הימניה רחמנא ליהדי דאמר
שטמאת כבי תרי והוי ליה הא

[illegible]

הספד **חד** וברא על כדחין לא היסה
הספד תנא ברישא דלא היסה שותא
היה לי השתא בחד הד
תרי מבעיא פשיטא דאין
במקום שנים ומתני' לדיוקא דידיה
ליה דלא לאשמועין היא גופה
פשיטא ללחא אינרטיקא: אמר ר' ר' **נח**

[illegible]

הוא (ב) משום דקא רייך מחנ"י
ויריס לא (ט) ראיונה אלמא כחדי
עמיס לא האמינה תורה עד אחד:
ג' הויאלמו לעדות זה ממלל כל
כל היכא דאשא עד כשר מעיקרא.
של אחד במקום שנים ואינה שומה:
ובכא

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה וזהו קח אם לא
התמצא עמו בעניניו כי מצא
בה ערות דרך וכתב לה
ספר כריתות ונתן כידה
ושלחה מבימה:

דברים כד א
2. לא יקום עד אחד
באיש לכל עון ולכל
הקצות בכל חטא אשר
תקטל או על שני עדים
או על שלשה עדים
יקום דבר: ודברים יט ו
3. שוכב אשה אתה
שכבת ורע מעלי מעל
אישו ונסתרה והוא
נטמאה ועד אין קה ורוא
לא תפיש:

במדבר יג

הגהות הב"ח

(ה) במשנה אף כאלו על
 פי' (ב) רש"י וכן אף חזק
 יו' וכן חזק מעצמה בזה
 אחר זה דלעולם במקום
 שנים לא האמינה
 חזרה עד אחד משם
 דקא דייק יו' לא ראתה
 אלתה חזק הדדי אקחו
 סבר' ונ"ל לומר לא היה
 נישא ליה לאקמי' מתני'
 דלא מיירא אלא כיון אחר זה
 דתקפתה ודאי וכן דלא
 הפדוה יחד כלא נכת אמת
 לנ"ד חזק בסתור קא
 מוקפתה רש"י דבדאי' נה
 וכן בואי' קמייר':

מוסף רשמי

[illegible]

הד. דקאמער קראג דאספּיט ער
שנים הם כחפרס ואילו (תו),
וב אחד שפע חזיה דעד שנים
הקף לפרוש מסקנה דלמליחה
ר שמה בעלה ובעדות סומה
ולקר פסולים נאמנים ככשרים
לך אחר רוב דעות ואין עליך